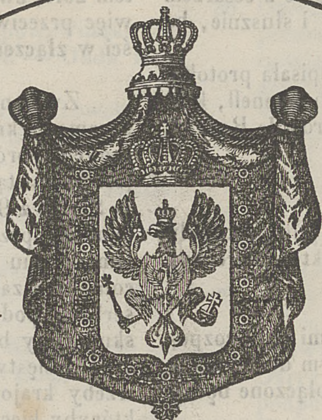
Nr. 267. w Sobotę dnia 13. Listopada 1858.

GAZETA W. XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

PRZEDPŁATA: ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 Tal. 20 Sgr. na całe Prussy 2 Tal.

INSERATY: 1 sgr. 3 fen. od wiersza na ½ szerokości przyjmują się tylko w expedycyi.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornéj W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamieński w Poznaniu.

Telegraficzne wiadomości.

Turyn, 10. Listopada. — Ze Spezyi i z innych portów nadchodzą wciąż wiadomości o nieszczęściach wydarzonych na morzu z powodu burz panujących. — W Pinerolo dało się czuć trzęsienie ziemi około godziny 10. wieczorem na dniu 7. b. m.

Zara, 8. Listopada. — Parowce Lloydowe »Kroacya« i »Albania« opóźniły się z przyjazdem o trzy dni z powodu burzy wciąż panującéj. Od lat 20. podobne opóźnienie się nie wydarzyło.

Frankfurt n. M., 12. Listop. — Na posiedzeniu wczorajszem bundestagu połączone komisye zdawały sprawę o stanie rzeczy holsztyńskiéj. Następnie doniósł pełnomocnik duński v. Bülow o postanowieniu ostatniem rządu duńskiego i to doniesienie wzięły połączone komisye do akt swoich.

Berlin, 12. Listopada. — Gazeta wrocławska tak opisuje nowych ministrów: prezes ministerstwa książe Karol Antoni Joachim Zefiryn Fryderyk Mainrad Hohenzollern-Sigmaringen, urodził się 7. Września 1811, jest synem rządzącego księcia Karola Antoniego Fryderyka Mainarda Fidelisa i księżny Antoinetty Maryi Murat (siostrzenicy byłego króla neapolitańskiego Murata). Rządził księstwem Sigmaringen do końca r. 1849, w d. 7. Grudnia tegoż roku rządzące domy w Sigmaringen i Hechingen odstąpiły na rzecz Najj. króla pruskiego swe księstwa. W d. 21. Paźdz. 1834 ożenił się teraźniejszy prezes ministerstwa z księżniczką Józefiną badeńską i rezydował w Düsseldorfie, gdzie dowodził 14. dywizyą pruską jako jenerał porucznik. Jego dwaj najstarsi synowie służą w wojsku pruskiem. — Minister Rudolf v. Auerswald jest średnim synem landhofmeistra pruskiego Hansa Jakóba v. Auerswalda, urodził się dnia 1. Września 1795 r. we wsi Faulen pod Rosenbergiem w zachodnich Prusach. Starszy brat jego jenerał Hans Adolf von Auerswald został zamordowany przez powstańców w dniu 18. Września 1848 roku w Frankfurcie nad Menem. Brat młodszy Alfred, był ministrem spraw wewnętrznych w ministerstwie Camphausena. Rudolf v. Auerswald służył w roku 1812 w Rosyi, w roku 1813 we Francyi i wyszedł ze służby w r. 1820 jako rotmistrz. Poświęcał się rolnictwu we wschodnich Prusach. Później został wybrany na nadburmistrza Królewca i był jako taki w roku 1842 członkiem komisyi stanowéj w Berlinie. Król powołał go w tym roku na prezesa rejencyi trewirskiéj, a w Marcu 1848 na naczelnego prezesa prowincyi pruskiéj. Po rozwiązaniu ministerstwa Camphausena został w d. 25. Czerwca 1848 prezesem ministerstwa i objął ministerstwo spraw zewnętrznych. Wskutek przyjęcia wniosku Steina podziękował za ministerstwo w d. 21. Września 1848 został zamianowany naczelnym prezesem Prus wschodnich; 1849 członkiem, a potem prezesem pierwszéj izby i przewodniczył w r. 1850 na układach w Erfurcie. W r. 1850 zamienił naczelną prezydenturę w Królewcu na reńską, na któréj pozostał aż do r. 1851. Pan v. Auerswald ożenił się w d. 31. Lipca 1817 r. z hr. Fryderyką Adelaidą v. Dohna-Lauck, i ma dwóch synów i jednę córkę.

Minister spraw wewnętrznych Edward Flottwell, ma lat 73. Urodził się dnia 23. Lipca 1786 r. w Insterburgu, przeszedł niższe stopnie urzędowania, w mieście rodzinnem, w Królewcu, Gumbinie i Gdańsku, prezesem rej. w r. 1825 w Kwidzynie, d. 6. Grudnia 1830 naczelnym prezesem W. Ks. Poznańskiego, d. 30. Grudnia 1840 naczelnym prezesem prowincyi saskiéj w Magdeburgu. Od d. 3. Maja 1844 do Lipca 1846 był ministrem finansów i w stopniu ministra był potem naczelnym prezesem w Monasterze, następnie trudnił się jako taki administracyą w Królewcu, a nakoniec 21. Lipca 1850 w Poczdamie. Pięćdziesięcioletni jubileusz obchodził na d. 16. Lutego 1855. Dnia 9. Październ. powołał go J. kr. w. książe rejent na tymczasowego ministra spraw wewnętrznych.

Baron Aleksander v. Schleinitz ur. r. 1807. Jego ojciec Fryderyk Wilhelm Karol, był brunszwickim tajnym radzcą i prezesem sądu apelacyjnego i konsystorza brunszwickiego, umarł dnia 12. Lutego 1837. Brat Aleksandra najstarszy bar. Wilhelm był w służbie także brunszwickiéj, umarł 3. Listop. 1856 jako minister stanu. Jego brat równie starszy Juliusz, został prezesem rejencyi bydgoskiéj. Przez czas pewien był posłem w Hanowerze, a od 29. Lipca 1849 do d. 26. Września 1850 ministrem spraw zagranicznych i wystąpił jako rzecz tajny radzca z ministerstwa, gdy je objął jenerał v. Radowitz.

Jenerałporucznik Edward v. Bonin był już raz od 13. Stycznia 1852 do 1854 ministrem wojny. Urodził się 3. Marca 1793 w Stolpe. Jest synem jenerała pruskiego i służył od r. 1806. Otrzymał krzyż żelazny 2éj klasy pod Lützen, 1éj klasy pod Paryżem. W r. 1848 został pułkownikiem, a podczas wojny z Danią jenerałmajorem. Po zawieszeniu broni w Malmö został wodzem naczelnym wojsk rzeszy niemieckiéj w Szlezwiku i Holsztynie, a przez rząd tymczasowy księstw dowódzcą wojska szlezwickiego i holsztyńskiego. W Kwietniu r. 1850 wrócił do służby w armii pruskiéj. Potem był komendantem Berlina, d. 16. Czerwca 1850 objął dowództwo nad 16 dywizyą w Trewirze, a po wystąpieniu z ministerstwa wojny w r. 1854 dowódzcą 12 dywizyi w Nissie, 50-letni jubileusz służby obchodził 24. Czerwca 1856 jako wicegubernator Moguncyi. Od 30. Maja b. m. dowodził korpusem 7 armii w Monasterze, zkąd został powołany do Berlina na ministra wojny.

Fryderyk Erazmus Robert v. Patow, Dr. j. ur. 10. Września 1804 r. w dziedzicznéj wsi ojca, Mallenchen w Dolnéj Luzacyi. W roku 1826 wszedł w urzędowanie, w r. 1830 był zatrudniony jako pomocnik w wydziale ministerstwa handlu przemysłu i budowli. W latach 1833—1837 pracował w ministerstwie skarbu. Od 1837. r. do 1844 był radzcą referującym w buchhalteryi państwa, d. 3. Stycznia 1840 członkiem rady stanu. D. 19. Lipca 1844 r. został rzecz. tajn. nadradzcą rej. i dyrektorem pierwszego wydziału ministerstwa spraw wewn., a d. 12. Lipca 1845 rzecz. tajn. radzcą legacyjnym i dyrektorem w ministerstwie spraw zagranicznych. W r. 1848 był pod ministrem Camphausenem tymczasowym szefem ministerstwa handlu, przemysłu i robót publicznych, a po rozwiązaniu téj administracyi w r. 1849 naczelnym prezesem prowincyi brandenburgskiéj w Poczdamie.

Minister spraw rolniczych Erdmann hr. Pückler, bar. v. Groditz od r. 1840 prezesem rejencyi opolskiéj, majorem w 3 pułku gwardyi landwery i zasiada w izbie panów dożywotnie jako dawny dziedzic. Z małżeństwa z Joanną v. Eckardstein ma syna i 5 córek.

Dr. Maurycy August v. Bethmann Hollweg dotąd nie był ministrem. Syn p. Jana Hollwega, spólnika braci Bethmanów w Frankfurcie n. M., który pojął Zuzannę Bethmann za żonę przyjął jéj nazwisko i herb familijny; urodził się Dr. Maurycy Aug. v. Bethmann Hollweg d. 10. Kwietnia 1795 w Frankfurcie. Był profesorem prawa od 1819 do 1829 w Berlinie, przeniósł się do Bonn, gdzie do roku 1845 był kuratorem tego uniwersytetu. Król Fryderyk Wilhelm IV. wyniósł go do szlachectwa w r. 1840. — Rzeczony minister jest jednym z najbogatszych dziedziców reńskich. W roku 1845 został członkiem rady stanu, w r. 1846 jako deputowany reńskiego prowincyalnego synodu na jen. synodzie w Berlinie, w roku 1849 deputowanym do 1. izby. W ostatnich latach mniéj się zajmował polityką, a więcéj sprawami duchownemi. Jego też książe rejent powołał teraz na ministra spraw duchwnych, oświecenia i lekarskich.

Berlin, 12. List. wieczorem. — W odbytych dziś wyborach brała udział większa połowa wyborców pierwotnych. Wypadek wyborów jest niemal całkiem w duchu nowego ministerstwa.

— W Wrocławiu, jak donosi Gazeta wrocławska stronnictwo konserwatywne nieodniosło zwycięstwa.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 10. Listopada. — My Alexander drugi, cesarz i samowładzca wszech Rosyi, król polski, wielki książę finlandzki itd., itd., itd.

Do naszego rzeczywistego radzcy stanu, naczelnego prokuratora dziewiątego departamentu rządzącego senatu Jana Wołowskiego.

W nagrodę poświadczonych przez namiestnika naszego w Królestwie Polskiem jen. adjutanta księcia Gorczakowa, niezmordowanych i pożytecznych prac waszych w obowiązkach prezesa komitetu do ułożenia projektu kodexu postępowania cywilnego w Królestwie, najmiłościwiéj mianowaliśmy was kawalerem cesarskiego i królewskiego orderu naszego św. Stanisława 1éj klasy, oznaki którego przy niniejszem załączając, rozkazujemy wam przywdziać na siebie i nosić według przepisu.

Pozostajemy ku wam cesarską i królewską łaską naszą przychylnymi.

Na oryginale własną J. C. K. Mości ręką napisano:

Alexander.

W Warszawie, dnia 27. Września 1858 r.

Z Bożéj łaski my Alexander drugi, cesarz i samowładzca wszech Rosyi, król polski, wielki książę finlandzki itd., itd., itd.

Do naszego rzeczywistego radzcy stanu, członka komisyi rządowéj sprawiedliwości Króle twa Polskiego, Wojciecha Brzezińskiego.

Z uwagi na poświadczenie namiestnika naszego w Królestwie Polskiem jen. adjutanta ks. Gorczakowa, o niezmordowanych i pożytecznych pracach waszych w obowiązkach prezesa komitetu do rozpoznania projektu kodexu postępowania kryminalnego w Królestwie, najmiłościwiéj mianowaliśmy was kawalerem cesarskiego i królewskiego orderu naszego św. Stanisława 1éj klasy, oznaki którego załączając przy niniejszem, pozostajemy ku wam cesarską i królewską łaską naszą przychylnymi.

Na oryginale własną J. C. K. Mości ręką podpisano:

Alexander.

W Warszawie, dnia 27. Września 1858 r.

Francya.

Paryż, 9. Listopada. — Uwaga rządu zwróconą jest prawie wyłącznie na marynarkę wojenną. Wiele nominacyi czytamy z tego względu w armii morskiéj. Monitor zawiera obszerny nekrolog wiceadmirała Vaillanta zmarłego 1. Listopada.

— Hr. Walewski, który się udał do Compiegne, rozstrzygnie z cesarzem sprawę Mortary. Rząd nie bierze téj rzeczy lekko i pobieżnie; i słusznie, bo wzburzenie umysłów z tego powodu jest małe.

— Wedle urzędowych wiadomości z Konstantynopola podpisała protokuł konferencya zasiadająca tam w sprawie Czarnogórców. Pan Thouvenell, którego w stolicy tureckiéj wstrzymywała obecność lorda Stratforda de Redcliff, wyjeżdża jutro (10. Listopada).

Protokóły konferencyj. (Ciąg dalszy).

Protokół XVI.

Posiedzenie 12. Sierpnia 1858. Po odczytaniu i przyjęciu protokółu z poprzedniego posiedzenia, konferencya rozbiera dalszy projekt konferencyj.

Art. 26 i 30ty zostają przyjęte i połączone pod l. 26.

Art. 27. zostaje przyjęty w następujących wyrazach:

Rozmaite fundusze pochodzące dotąd z kass osobnych, a któremi rząd rozporządza z różnych tytułów, winny być objęte w budżecie ogólnym dochodów.«

Konferencya przyjmuje następne rozporządzenie, które dołączone będzie do art. XV. przyjętego poprzednio:

»Lista cywilna każdego hospodara zawotowaną będzie przez zgromadzenie raz na zawsze w chwili objęcia przezeń urzędu.«

Art. 28. przyjęty zostaje ze zmianą w przeciągu *dwóch lat* na *trzy lata*, do stanowczego uregulowania rachunków.

Art. 20, 31, 32 i 33 zostają przyjęte.

§. 1. Art. 34go ulega następującéj zmianie:

»Komisya centralna jest nieustającą. Będzie mogła jednakże, jeżeli jéj prace na to pozwolą, odroczyć się na czas, nieprzekraczający jednak w żadnym razie czterech miesięcy«. Reszta artykułu zostaje przyjętą.«

Artykułu 35 i 36 zostają przyjęte.

Art. 37 ulega następującéj zmianie:

»Rozporządzenie konstytucyjne w nowéj organizacyi Księstw, oddane są pod opiekę komisyi centralnéj. Będzie ona mogła wykazywać hospodarom nadużycia, których reforma wyda im się konieczną i poddawać im ulepszenia, jakie zaprowadzić należy w rozmaitych gałęziach administracyi.

Art. 38. zostaje przyjęty w następujących słowach:

Hospodarowie będą mogli podawać komisyi centralnéj wszelkie propozycye, jakie im się zdawać będzie użytecznem zamienić w projekta do ustaw wspólnych obu Księstwom.

Komisya centralna przygotuje ustawy powszechnego interesu wspólne obu Księstwom i podda ustawy te za pośrednictwem hospodarów pod obrady zgromadzeń.

Art 39ty pezyjęty zostaje jak następuje:

»Jako ustawy powszechnego interesu, uważane są wszystkie te, których przedmiotem jest jedność prawodawslwa, ustanowienie utrzymanie i ulepszenie zjednoczenia cłowego, pocztowego i telegraficznego, oznaczenie wartości, monet i rozmaite przedmioty publicznego użytku, wspólne obu Księstwom.

Konferencya zmienia porządek zrazu przyjęty w pierwszych artykułach konwencyi, od 1. do 10. (Następują podpisy.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Anglia.

Londyn, 9. Listopada. — Daily News jest przekonany, że misya Gladstona do wysp Jońskich wywrze bardzo błogie skutki w całéj Lewancie i będzie służyła za dowód zmiany teraźniejszéj polityki Anglii, która obchodziła się po nieprzyjacielsku i ze wzgardą z rasami Chrześcian w Turcyi zamieszkałemi.

— Ministrowie jeszcze wszyscy się nie zjechali do Londynu, ale wkrótce mają się rozpocząć rady gabinetowe. Rada przyboczna indyjska ciągle ma posiedzenia i pracuje nad wielkim dziełem wprowadzenia nowéj administracyi. Jedna z większych trudności w przemienieniu administracyi byłéj kompanii w królewską, przedstawia się w łączeniu obu służb wojskowych. Do téj pory armia kompanii i armia królowéj, stanowiły odrębne ciała. Chociaż do wyższych komend powoływani byli jenerałowie obu służb, armie te całkiem były odosobnione, nietylko nazwiskiem ale systematem swéj organizacyi. Zasadą awansu w armii królowéj było i jest, z małemi nader wyjątkami, nabywanie stopni przez kupno, i to aż do stopni pułkownika. Myślano już o zmianie tego systematu ale trudności okazały się nie do zwalczenia; stopnie bowiem będąc własnością posiadających, stanowią niejako ich mienie; zmieniając więc trzebaby spłacić nietylko obecnie zajmowane stopnie ale niższe które przechodząc zapłacili, coby bajeczną wyniosło sumę. Nabywanie stopni za pieniądze nie jest takiem jak było dawniéj w niektórych państwach na kontynencie, gdzie oficer nabywszy rangę, otrzymał stopień na tak długo jak służył, ale nim rozrządzać niemógł. W Anglii stopień jest dorobkiem materyalnym i postępując stopniami wzrasta, bo niższe wkłady są wliczone. Bywały więc częste wypadki, że pułkownicy niechcieli zostawać jenerałami, boby utracili kapitał wynoszący zwykle kilkanaście tysięcy funtów. To prawo jednak służy tylko osobiście, i na miejsce poległych lub zmarłych rząd awansuje stosownie do zasług z niższych stopni, ale ten nowo awansowany zostaje już właścicielem rangi i może ją do woli spieniężyć. Tym sposobem często oficer zapłaciwszy za pierwszy stopień chorążego w linii 500 do 800 fszt., lub otrzymawszy go za protekcyą od rządu, może w przeciągu jednéj kampanii przejść kilka stopni, i już te jego zasługi wynoszą mu znaczny kapitał. Pierwszy stopień otrzymują najwięcéj przez protekcyą lub nadany jest uczniom szkół wojskowych. Od czasu wojny w Krymie, rząd ulegając parciu opinii publicznéj, posuwa od czasu do czasu podoficera na oficera, ale przez to system nieulega żadnéj zmianie, albowiem i ten wchodzi już w poczet właścicieli rang. Zwykle awansowani podoficerowie sprzedają po krótkiéj służbie swoje stopnie, bo niemając własnego majątku, niepodobna im utrzymać się na równi w zbytkowem życiu z innymi oficerami. To się tyczy piechoty, jazdy lub odkomenderowanych z nich oficerów przy sztabach. W artyleryi i inżynieryi oficerowie wychodzą wyłącznie z szkoły wojskowéj i w ścisłem starszeństwie lub za nadzwyczajne odznaczenie się, postępują w górę.

W wojsku byłéj kompanii, kupna żadne nieodbywają się i tam tylko starszeństwo, zasługa lub protekcya stopnie nadaje. Natomiast system wysługi jest bardzo korzystny dla długo służących, lub za inwalidów uznanych, przytem żołd, zwłaszcza dodatki polowe są większe jak w armii królowéj. Te dwa więc przeciwne sobie systemata zlać w jedno, jest jedną z większych trudności w złączeniu administracyi.

Serbia.

Zwołanie w Serbii sejmu czyli skupczyny dla naradzenia się nad ważnemi sprawami krajowemi, jak to od wieków bywał zwyczaj, jest przyczyną licznych sporów między Portą a rządem serbskim. W sporach tych prawo nie jest za Portą, jak się niżéj okaże. Zdając sprawę z dawniejszych wypadków w Serbii z 9. Października, przedstawiliśmy pierwszy spór, gdy Porta uwiadomiona przez rząd serbski o zwołaniu przez niego sejmu, przysłała telegrafem w dniu 28. Września zakaz zwoływania skupczyny. Wprawdzie sułtan cofnął ten zakaz na przedstawienie rządu serbskiego, iż gwałci nim konstytucyę serbską pod gwarancyą wszystkich mocarstw zostającą; albowiem zbieranie skupczyny było od wieków zwyczajem i prawem w Serbii, a ustawa organiczna Księstwa zatwierdziła to prawo i nakazała zwoływać sejm ile razy potrzeby krajowe będą tego wymagały. Porta wyznaczyła wówczas komisarza, któryby kierował obradami sejmu lub jedozorował, a mimo tego zaczęła zgromadzać korpus wojsk na granicy i zagrażać interwencyą, do któréj sejm da powód. Oba te kroki Porty były mieszaniem się w wewnętrzne sprawy Księstwa, co Turcyi jest wzbronionem, a przeto czynami nielegalnemi i gwałcącemi konstytucyę serbską. Wypływały zaś z polityki jaką Porta powzięła od zazawarcia pokoju paryskiego, aby zwolna prowincyom półniepodległym odebrać tę połowiczną traktatami zapewnioną niepodległość i zcentralizować państwo,

Senat i ministrowie serbscy pragnąc odwrócić niebezpieczeństwo mogące wśród obecnych okoliczności zagrozić krajowi, zgodzili się na odroczenie zwołania sejmu i ułożyli nową ustawę względem wyboru posłów na sejm i porządku jego obrad, za pomocą któréj chcieli obradom sejmowym zapewnić spokój i uniknąć burzliwych zgromadzeń. Stronnictwo narodowe, chociaż z niezadowolnieniem spoglądało na tę nową ustawę wyborczą zmieniającą odwieczny zwyczaj, mocą którego cała starszyzna gmin zbierała się na skupczynę, i wprowadzającą cenzus za zasadę wybieralności na sejm, — jednak nie chcąc dzielić narodu w obec niebezpieczeństwa zagrażającego niepodległości krajowéj, godzi się z księciem i przyjmuje nową ustawę. Garaszanin, naczelnik tego stronnictwa i pierwszy minister cofa swą dymisyę i pozostaje przy sterze rządu wraz swemi kolegami.

Jestto jeden z licznych przykładów miłości kraju i zdrowego rozsądku w narodzie serbskim. Za każdym razem, gdy nieprzyjaciel zewnętrzny zagraża, jednają się wszystkie stronnictwa. Czyn ten wielbią nawet korespondenci niemienny z Belgradu, których nie można o stronniczość dla Serbów posądzić. Korespondent do Ost-Deutsche Post pisze z powodu tego czynu: »Lud serbski jest rozsądny i wysoko pod względem politycznym wykształcony. W chwili, gdy ojczyznie grozi niebezpieczeństwo, patryotyzm bierze górę nad wszelkiemi teoryami i interesami a najzaciętsi naczelnicy stronnictw spieszą złożyć dowód, o ile wyżéj cenią pomyślność i chwałę Sebii nad wszelkie osobiste względy a wawet polityczne teorye.«

Mimo tych usiłowań rządu serbskiego, aby unikać sporów z Portą, mimo odwleczenia sejmu i nowéj ustawy wyborczéj mającéj zaspokoić Portę, znalazła ona w tym sejmie inny znów powód do sporu. Minister serbski Garaszanin i senat naznaczyli miasto Kragujewacz na siedlisko przyszłego sejmu; albowiem według starego zwyczaju w mieście tem zwykle odbywały się sejmy wyjąwszy kilku przypadków podczas wojen i zaburzeń; powtóre, że Kragujewacz leżąc w środku kraju, najdogodniejszym jest na miejsce zgromadzeń sejmowych; nakoniec, że sejm odbywany w Belgradzie, nad którym wznosi się twierdza turecka i w którym stoi turecka załoga, nie mógłby swobodnie obradować pod groźbą dział i bagnetów. Lecz Porta oświadczyła przez gubernatora Belgradu Osmana baszę, iż sejm winien zgromadzić się w Belgradzie. Rząd serbski przedstawił wyżéj wymienione powody, ale Porta nie chce odstąpić od swego żądania, twierdząc, że ma prawo wskazywać miejsce dla obrad sejmowych. W odpowiedzi na to rząd serbski miał przesłać pismo do wszystkich wielkich mocarstw, uskarżając się, że Porta narusza prawa i przywileje Serbii zagwarantowane przez też mocarstwa. Cz.

Kronika miejscowa.

Poznań, 13. Listopada. — Na wyborach wczorajszych wybrani zostali w mieście naszem następujący wyborcy:

1. Okręg wyborczy. Oddz. I.: rentier Leyser Jaffé; destylator H. S. Jaffé. — Oddz. II.: kupiec Salomon Levy; kupiec Dawid Borchard. — Oddz. III. radzca kancelaryi Knor; kowal Kuhnke.
2. Okręg wyb. Oddz. I.: kupiec W. Andersch; kupiec A. Lichtenstein. — Oddz. II.: Dr. Hanke; Dr. Jaffé. — Oddz. III.: Wybór nierozstrzygnięty, prawdopodobnie nowy wybór nastąpi.
3. Okręg wyb. Oddz. I.: kupiec S. Kronthal; kupiec Wolff Kronthal. — Oddz. II.: zegarmistrz Metcke; Rob. Garfey. — Oddz. III.: sekretarz Dr. Hitze; cukiernik Antoni Prevošti.
4. Okręg wyb. Oddz. I.: naczelny prezes v. Puttkammer; kupiec i radzca miejski Mamroth. — Oddz. II.: fabrykant Weltinger; kup. Bottstein. — Oddz. III: właśc. Przybyłowski; weterynarz Szawelski.
5. Okręg wyb. Oddz. I.: kup. Herman Bielefeld; Junge. — Oddz. II.: radzca apel. Müchels; kup. H. Rehfisch. — Oddz. III.: kaznodzieja Schönborn; burmistrz Guderian.
6. Okręg wyb. Oddz. I.: powoźnik Seidel. — Oddz. II.: kup. Gintrowicz; prof. Braun. — Oddz. III: rektor Hielscher.
7. Okręg. wyb. Oddz. I.: radzca rej. i szkolny Dr. Brettner; cieśla Jeziorowski. — Oddz. II.: cieśla Diller; kup. drz. Karol Klopsch. — Oddz. III.: sędzia pow. Hahn; stelmach Stuhr.
8. Okręg wyb. Oddz. I; oddział I.: radzca apel. Nixdorf; kap. Ziehlke. — Oddz. II.: nadsekr. poczt. Hufnagel; rentier Grundies. — Oddz. III.: wł. Rudolph; rentier Reichardt.

9. Okręg wyb. Oddz. I.: dyrektor Dr. Marquardt; ślusarz H. Schneider. — Oddz. II.: kup. Antoni Sobecki; Dr. Kramarkiewicz. — Oddz. III.: radz. ekon. Wendland; nauczyciel w. Ritschl.
10. Okręg wyb. Oddz. I.: kupiec Altmann; Dr. J. Samter. — Oddz. II.: kup. Edward Mamroth; Leon Kantorowicz. — Oddz. III: kup. A. L. Auerbach; radzca miejski Jonas.
11. Okręg wyb. Oddz. I.: kup. Götz Cohn; radzca sądu pow. Pilaski. — Oddz. II.: dyr. banku Rosenthal; radzca rej. Dr. Ziegert. — Oddz. III. rentier Meisch; rentier Lüpke.
12. Okręg wyb. Oddz. I.: Dr. Gąsiorowski; rentier Antoni Kraszkowski. — Oddz. II.: mul. Maur. Schmidt; Traugott Schulz. — Oddz. III.: radzca rej. Reichert; radzca sądu pow. Rudolph Fest.
13. Okręg wyb. Oddział I.: Schlegel; mul. Falbe. — Oddz. II.: tajn. radzca rej. Brzozowski; radzca rej. v. Bernuth. — Oddz. III.: brukarz Servais; kontroler Kurnatowski.
14. Okręg wyb. Oddz. I.: kup. i radz. miejski Kaatz; kup. Jakób Appel. — Oddz. II.: kup. Heimann Marcus; kup. Ludwig Ephraim. — Oddz. III.: kup. B. H. Asch; destylator Edward Kantorowicz.
15. Okręg wyb. Oddz. I.: kup. C. Grassmann; dziedzic Kaczkowski. — Oddz. II.; radzca sądu głównego Boy; radz. rej. Sack. — Oddz. III.: Dr. Goldmann; radzca rej. Hoppe.
16. Okręg wyb. Oddz. I.: prezes v. Mirbach; kup. G. Berger. — Oddz. II.: radzca miejski v. Treskow; radzca apel. Jeisek. — Oddz. III.: prokurator Knebel; ogrodowy Hildebrand.
17. Okręg wyb. Oddz. I.: cieśla Antoni Krzyżanowski; rzeźnik Filip Weitz. — Oddz. II.: radzca apel. Kleinow; kupiec Adolf Czapski. — Oddz. III.; stolarz Ludwig Gerstel.; stelmach Ferd. Bahlau.
18. Okręg wyb. Oddz. I.: kupiec Michaelis Breslauer; rad. spr. Tschuschke. — Oddz. II.: kupiec Juliusz Brieske; dyr. sądu krym. Kaulfus. — Oddz. III.: rad. kam. Mätze; kupiec Falk Fabian.
19. Okręg wyb. Oddz. I.: kupiec Salomon Jaffé; piwowar Ambroży Hugger. — Oddz. II.: kupiec Dan. Ksiński; kupiec Izydor Kuttner. — Oddz. III.: kupiec Bernard Jaffé; kupiec Aron Thorner.
20. Okręg wyb. Oddz. I.: kupiec Lippmann Auerbach; kupiec Izaak Wolff. — Oddz. II.: kupiec Ludwik Annuss; kupiec Hartwig Mamroth. — Oddz. III.: kupiec Nathan Hamburger; kupiec Adolf Neustadt.
21. Okręg wyb. Oddz. I.: radzca kom. D. G. Baarth; kupiec Luis Kantorowicz. — Oddz. II.: kupiec Salomon Lövinsohn; kupiec Edward Rehfisch. — Oddz. III.: kupiec Teodor Baarth; sekr. sądu pow. Otto Schöpke.
22. Okręg wyb. Oddz. I.: kupiec L. Heimann; kupiec Ed. Ephraim. — Oddz. II.: garbarz Günther; piwowar Weiss. — Oddz. III.: piekarz Herse; cieśla Drewitz.
23. Okręg wyb. Oddz. I.: kupiec Jakób Schlesinger; kupiec Falk Cohn. — Oddz. II.: rzeźnik Józef Piotrowski; rzeźnik Józef Drożdżewski. — Oddz. III.: dyr. muzyki Mateusz Dembiński; Tomasz Szalczyński.
24. Okręg wyb. Oddz. I.: kanonik Cieśliński; kanonik Niszczewski. — Oddz. III.: piekarz Maksymilian Stęszewski; malarz Władysław Simon.
25. Okręg wyb. Oddz. I.: piekarz Józef Stęszewski; Wawrzyniec Heydücki. — Oddz. II.: piekarz Antoni Olszewski; piekarz Paweł Biskupski. — Oddz. II.: piekarz Emil Kaykowski; rendant konsyst. Wojciech Janowicz. — Oddz. III.: Walenty Stępiński; wikary tum. Cypryan Jaróchowski.
26. Okręg wyb. Oddz. I.: major v. Grossmann, dowódzca 5. rezerw. bat.; porucznik v. Tempski w 5. pułku art. — Oddz. II.: jenerałporucznik i komendant fortecy poznańs. hr. v. Monts; major w sztabie głów. 5. korpusu armii v. Stosch. — Oddz. III.: kapitan w 18. pułku v. Borowski; nadfejerw. w 5. pułku art. Krusius.
27. Okręg wyb. Oddz. I.: podpułkownik v. Kessel, dowódzca 1. bat. (pozn.) 18. landw. regim. — Oddz. II.: podpułkownik v. Panwitz, dowódzca 5. brygady żand. — Oddz. III.: podpułk. Flies, dowódzca 2. pułku uzarów.
28. Okręg wyb. Oddz. I.: major v. Studnitz; porucznik v. Münchhausen. — Oddz. II.: kapitan v. Crousaz; kapitan v. Bressler. — Oddz. III.: podpułkownik v. Hackewitz; feldfebel Winkler.
29. Okręg wyb. Oddz. I.: kapitan Quedenfeld; feldfebel Grossmann. — Oddz. II.: major Buchholz; feldfebel Schwarz. — Oddz. III.: pułkownik v. Zastrow; pułkownik v. Sommerfeld.
30. Okręg wyb. Oddz. I.: kapitan Gedohn z 7. pułku piech. — Oddz. II.: podpułkownik v. Szymborski z 7. pułku piechoty. — Oddz. III.: feldfebel Freche z 9. komp. 7. pułku piechoty.

Rozmaite wiadomości.

— Wyszła nowa książka p. n. »Ramotki i Anegdotki«, przez Sotera Rozbickiego, zawierająca artykuły humorystyczne: 1) Nieszczęśliwe wianki Sto-Jańskie, czyli przypadki pana Łysiny; 2) Koncert na skrzypcach przez pacyenta filozofii w mieście Ryczybyku; 3) Peregrynacya państwa Kukasińskich do Warszawy; i 4) Swaty pana Pinkusa w Warszawie. Okładki z obu stron litografowane, wyobrażają wianki Sto-Jańskie w Warszawie i wejście po drabinie Pani Kukasińskiéj. Cena po kop. 30.

Przybyli do Poznania 13. Listopada.

BAZAR: hr. Mycielski z Dembna, Węsierski z Modliszewa, Pągowski z Chabska, Bronikowska z Wilkowa, Dołubowski z Dembna.
HOTEL RZYMSKI BUSCHA: v. François z Moguncyi, Psarski z Doruchowa, Arędzki z Węgierek, Günther z Schneeberg, Walter z Sztuttgardu.
HOTEL DREZDEŃSKI MYLIUSA: Meyer i Reichel z Berlina, Kuh z Wrocława, Janecki z Grodziska, hr. Bniński z Samostrzela, hr. Kwilecki z W. Sienlic, v. Bülow z Zarowic.
HOTEL DU NORD: hr. Potulicki z W. Jezior, Grabowski z Koninka, Suzin z Bordeaux.
OEHMIGA HOTEL FRANCUSKI: Wittsack z Trzyńca, Kendler z Popowa, Weissmann z Piły.
HOTEL PARYZKI: Gruber z Powiedzisk, Stahr z Zielonki, Pajewski z Ameryki.
HOTEL BERLINSKI: Modlibowski z Swierzyna, Schulz z Wolsztyna, Mittelstädt z Sielca, Scherbel z Leszna.
HOTEL EICHBORNA: Cohn z Łobżenicy, Meyer z Prenzlau, Linke z Zielonéjgóry.

OBWIESZCZENIE.

Przy dzisiejszym oborze dwóch oborców w III. wydziale drugiego okręgu obiorczego nie okazała się absolutna większość głosów, i dla tego przekazani być muszą Panowie:

Porankiewicz, majster szewski,
Sikorski, majster rymarski,
Adolf Bredig, kapitalista,
Paulmann, majster rymarski,

ściślejszemu wyborowi stósownie do §. 13. Regulaminu z dnia 31. Maja roku 1849.

Tym końcem wyznaczono termin na dzień 15. b. m. z rana o godzinie 9téj w sali posiedzeń magistrackich na ratuszu, na który wzywamy prawo głosowania mających obiorców pierwotnych III. wydziału, drugiego okręgu obiorczego, który obejmuje: ulicę Butelską Nr. 15. do 23., Rynek Nr. 45. do 52., ulicę Wodną Nr. 1.—14., ulicę Klasztorną Nr. 3.—8., 17. 18., ulicę Ślosarską Nr. 6., ulicę Garbarską Nr. 16.—18, 38—40.

Poznań, dnia 12. Listopada 1858.
Magistrat.

W moc §. 23. Ustawy odbędzie się Walne Zgromadzenie dnia 5. Grudnia r. b. o godzinie 5éj z południa, na które Szanownych Członków Koła Towarzyskiego uprzejmie zaprasza ***Dyrekcya.***

Walne zebranie członków Towarzystwa naukowéj pomocy w powiecie Gnieźnieńskim, odbędzie się dnia 17. Listopada, o godzinie 11téj w oberzy Pani Chróścickiéj w Gnieźnie.

Wypowiedzenie
listów rentowych prowincyi poznańskiéj.

Przy odbytém dziś publiczném wylosowaniu listów rentowych prowincyi poznańskiéj dnia 1go Kwietnia 1859 r. umorzyć się mających, wylosowane zostały w następującym Wykazie A, umieszczone litery i numera, które posiedzicielom z odwołaniem się do ustaw względem zaprowadzenia banków rentowych z dnia 2. Marca 1850 roku §. 41. i następnych, z dniem 1. Kwietnia 1859. roku z tém wezwaniem się wypowiadają, ażeby ilość kapitału za kwitem i zwrotem listów rentowych w stanie do kursu usposobionym, od wspomnionego dnia wypowiedzenia począwszy, w kassie naszéj odebrali.

Także wolno wypowiedziane listy rentowe kassie naszéj pocztą przesyłać, lecz frankowanym sposobem z dołączeniem należytego pokwitowania z odebranéj waluty na osobnym papierze i wnieść o przesyłkę waluty tą samą drogą, lecz na koszt i ryzyko odbierającego.

Zarazem wywołują się powtórnie dawniéj już wylosowane i od dwóch lat zaległe, w następującym Wykazie B. umieszczone listy rentowe prowincyi poznańskiéj, i posiedziciele tychże wzywają się niniejszém do niebawnego odebrania kapitału listów rentowych pod uniknieniem dalszéj straty procentu i przyszłego ich przedawnienia.

Poznań, dnia 11. Listopada 1858,
Królewska Dyrekcya Banku Rentowego Prowincyi Poznańskiéj.

A. WYKAZ.
wylosowanych na dniu 11. Listopada 1858. r. a dnia 1. Kwietnia 1859. r. płatnych listów rentowych Poznańskich.

Nr.	Nr.	Nr.	Nr.	Nr.	Nr.	Nr.	Nr.
Litt. A. po 1000 Tal. 24 sztuk.							
471	786	1380	1509	2016	4187	4730	7171
517	924	1413	1558	3377	4591	4986	7903
691	1346	1451	1600	3572	4608	6915	8240
Litt. B. po 500 Tal. 6 sztuk.							
868	962	1033	1554	1775	2186		
Litt. C. po 100 Tal. 19 sztuk.							
232	495	1251	2153	4501	6534	7275	
316	816	1264	3462	6382	6856		
426	1235	1612	3479	6471	6890		
Litt. D. po 25 Tal. 17 sztuk.							
2	324	580	1057	2662	3895		
227	421	932	1332	2765	4221		
282	454	1014	1583	3059			
Litt. E. po 10 Tal. 501 sztuk.							
2	400	826	1193	1861	2386	2883	3604
4	401	845	1201	1872	2403	2889	3609
23	429	855	1202	1875	2409	2898	3631
30	444	860	1266	1878	2410	2931	3633
57	445	863	1270	1882	2419	2954	3634
72	448	865	1290	1885	2430	2958	3638
93	484	867	1292	1886	2431	2967	3640
98	496	895	1344	1893	2441	2980	3657
104	500	907	1364	1894	2464	2999	3678
107	532	908	1388	1902	2491	3004	3682
112	533	912	1406	1919	2519	3016	3703
120	535	920	1410	1958	2529	3046	3747
122	553	921	1424	1966	2567	3048	3757
129	568	927	1473	1974	2613	3083	3792
147	600	936	1511	1991	2619	3084	3802
159	601	940	1537	2001	2620	3086	3823
160	605	964	1577	2036	2638	3100	3847
168	613	985	1604	2062	2640	3116	3854
184	630	988	1605	2072	2674	3145	3867
187	631	991	1649	2095	2678	3160	3873
201	661	993	1653	2111	2688	3202	3888
240	686	1004	1676	2129	2697	3209	3930
251	694	1031	1677	2140	2710	3214	3969
259	720	1038	1730	2150	2722	3216	3977
264	721	1042	1748	2169	2731	3253	4008
289	734	1052	1750	2171	2737	3276	4013
297	746	1060	1751	2185	2741	3393	4019
303	751	1077	1753	2191	2743	3399	4020
307	757	1080	1755	2197	2247	3433	4030
309	771	1095	1756	2202	2792	3457	4034
320	789	1097	1785	2226	2796	3481	4037
361	792	1111	1789	2250	2809	3499	4040
375	804	1135	1803	2276	2815	3506	4068
380	806	1137	1808	2297	2830	3526	4070
387	810	1147	1822	2333	2841	3544	4076
389	820	1170	1856	2339	2846	3600	4088

Nr.	Nr.	Nr.	Nr.	Nr.	Nr.	Nr.	Nr
4093	4501	4760	5078	5429	5763	6158	6319
4102	4508	4790	5082	5439	5777	6159	6327
4119	4520	4791	5084	5440	5789	6175	6355
4129	4537	4794	5112	5462	5792	6177	6361
4134	4546	4800	5127	5467	5828	6178	6364
4138	4556	4804	5170	5472	5851	6191	6372
4142	4567	4807	5213	5473	5884	6200	6373
4156	4590	4817	5221	5482	5913	6205	6374
4158	4595	4819	5229	5495	5916	6207	6375
4178	4602	4834	5232	5501	5939	6210	6376
4180	4606	4856	5235	5528	5951	6214	6378
4210	4615	4877	5281	5540	5955	6216	6380
4211	4620	4878	5282	5555	5997	6217	6389
4260	4622	4891	5283	5568	5999	6220	6390
4265	4626	4906	5310	5596	6002	6223	6396
4269	4630	4911	5333	5611	6019	6249	6398
4278	4637	4920	5343	5630	6027	6250	6399
4279	4642	4926	5359	5639	6063	6255	6400
4304	4643	4931	5376	5645	6067	6279	6406
4320	4670	4948	5377	5655	6079	6291	6415
4357	4676	4966	5380	5660	6109	6293	6418
4371	4678	4978	5383	5666	6110	6301	6419
4426	4679	4984	5391	5674	6112	6302	6420
4432	4720	5023	5400	5701	6117	6312	6425
4446	4724	5037	5401	5737	6123	6313	
4484	4749	5044	5421	5743	6142	6314	
4497	4752	5048	5424	5760	6145	6316	

B. WYKAZ.
dawniéj już wylosowanych i od dwóch lat zaległych listów rentowych poznańskich a mianowicie z zapadłych terminów

z dnia 1. Października 1852.
Litt. E. po 10 Tal.: Nr. 270. 938;

z dnia 1. Kwietnia 1853.
Litt. D. po 25 Tal.: Nr: 1228;

z dnia 1. Października 1853.
Litt. C po 100 Tal.: Nr. 512:

z dnia 1. Kwietnia 1854.
Litt. E. po 10 Tal.: Nr. 172;

z dnia 1. Października 1854.
Litt. E. po 10 Tal.: Nr. 1917;

z dnia 1. Kwietnia 1855.
Litt. B. po 500 Tal: Nr. 1078; Litt. D. po 25 Tal.: Nr. 453; Litt. E. po 10 Tal.: Nr. 1401. 4939;

z dnia 1. Października 1855.
Litt. A. po 1000 Tal.: Nr. 5614; Litt. C. po 100 Tal.: Nr. 1142. 2611; Litt. D. po 25 Tal.: Nr. 10. 779. 1952. 3386; Litt. E. po 10 Tal.: Nr. 886;

z dnia 1. Kwietnia 1856.
Litt. D. po 25 Tal.: Nr. 709. 931. 3268; Litt. E. po 10 Tal.: Nr. 29. 244. 253. 3268. 4868:

z dnia 1. Października 1856.
Litt. A. po 1000 Tal.: Nr. 509; Litt. B. po 500 Tal. Nr. 875; Litt. C. po 100 Tal.: Nr. 1281; Litt. D. po 25 Tal.: Nr. 551. 900. 1266; Litt. E. po 10 Tal.: Nr. 854. 2675. 4498. 5518. 5599.